

Source :

มติชน

Date : 19 ธ.ค. 2560

Page : 9

No: 60432790

‘คอร์ท มาร์แชล’

ศาลยุติธรรมเร่งปฏิรูป

‘คุ้มกันท่านเปา-ล่าตามหมาย’

แ นวคิดตั้ง คอร์ท มาร์แชล (Court Marshal) หรือตำรวจศาล ถูกตีบับอีกครั้ง พร้อมกับการปฏิรูปประเทศครั้งใหญ่ ตามที่ นายสรวิศ เบญจกุล เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมและคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการยุติธรรม ตอบข้อซักถามสื่อมวลชนถึงวิธีการที่จะสามารถติดตามจับกุมจำเลยที่หลบหนีคดี กลับมาบังคับตามคำพิพากษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากข้อครหาที่ว่า คนรวยที่มีอิทธิพลมีโอกาสหนีคดีได้มากกว่าคนทั่วไป จึงมีการเสนอตั้ง คอร์ท มาร์แชล ขึ้น โดยมีสำนักงานศาลยุติธรรมดูแล

เพื่อให้การบังคับตามคำพิพากษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สะดุด เพียงเพราะไม่มีตัวจำเลยมารับโทษ

นายสรวิศเผยว่า แนวคิดการตั้งคอร์ท มาร์แชล เกิดสมัยที่ นายชัช ชลวร เป็นเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ในช่วงปี 2546 ช่วงนั้นมีเหตุการณ์ นายรพีพร เรือนแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานี ถูกคนร้ายดักยิงเสียชีวิต บริเวณสี่แยกกลางถนน ขณะส่งลูกไปโรงเรียนตอนเช้า จึงมีคำถามว่า ผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่ ไม่ว่าจะในพื้นที่เสี่ยงภัยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือพื้นที่ต่างๆ ในประเทศไทย มีหน่วยงานใดดูแลหรือไม่

“จะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ของผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทและมีอำนาจพิพากษาโทษ ตั้งแต่โทษปรับจนถึงประหารชีวิตนั้น จะมีความที่มีทั้งคนได้ คนเสีย มีทั้งพอใจและไม่พอใจในคำพิพากษา ในหลายประเทศ อย่างในสหรัฐอเมริกา มีการจัดตั้ง คอร์ท มาร์แชล มาเพื่อมาคุ้มกันผู้พิพากษาที่มีความเสี่ยงในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่” เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเผย และว่า

หน่วยงาน คอร์ท มาร์แชล นอกจากจะมีหน้าที่คุ้มกันผู้พิพากษาแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมในการติดตามบังคับจับกุมผู้หลบหนีตามหมายของศาล หากมีการจัดตั้งหน่วยงานนี้ขึ้นมา บทบาทภารกิจตรงนี้จะชัดเจน งานที่กำกับดูแลผู้พิพากษาและติดตามบังคับจับกุมผู้หลบหนีตามหมายของศาล จะให้เป็นหน้าที่ของ คอร์ท มาร์แชล โดยตรง เพราะเจ้าหน้าที่รัฐหน่วยอื่นไม่ว่าจะเป็นตำรวจ หรือว่าหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น มีภารกิจหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมบอกว่า หากมีการตั้ง คอร์ท มาร์แชล ขึ้นมา หน่วยงานจะขึ้นสายบังคับบัญชากับใครนั้นถือเป็นเรื่องของโครงสร้างทางธุรการ สำนักงานศาลยุติธรรมที่เป็นหน่วยงานหนึ่งของศาลยุติธรรมมีหน้าที่สนับสนุนงานพิจารณาพิพากษาของศาล คือการส่งเสริมงานตุลาการ และวิชาการต่างๆ ฉะนั้นอะไรก็ตามที่จะทำให้ภารกิจการทำหน้าที่ของศาลถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ย่อมเป็นภารกิจของสำนักงานศาลยุติธรรม ถ้ามีการจัดตั้งขึ้นมาหน่วยงานดังกล่าวก็ต้องอยู่ภายใต้การกำกับงาน

ของสำนักงานศาลยุติธรรม

สำหรับโมเดลโครงสร้างบุคลากรที่จะมาเป็น คอร์ท มาร์แชล นายสรารุขเผยว่า จะต้องได้รับการฝึกอบรมมาก่อน เพราะหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นการคุมกัน หรือดูแลเรื่องเหล่านี้ ต้องมีทักษะในการทำงานที่ต้องได้รับการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่ใช้อาวุธหรือดูแลเรื่องการรักษาความปลอดภัย โดยบุคลากรนั้นจะเปิดรับสมัครเข้ามาใหม่หรือมีการโอนย้ายหน่วยงานอื่นมา เราไม่ได้ปิดกัน แต่ต้องการคนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์เพื่อบรรลุเป้าหมาย

นายสรารุขกล่าวด้วยว่า เหตุผลที่จำเป็นต้องมี คอร์ท มาร์แชล เพราะเราเห็นว่าหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่มีภารกิจของเขาเอง การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังย่อมต้องจัดให้หน่วยงานของเขาก่อน ภารกิจของศาลจึงเป็นลำดับรองมา แต่ถ้าเรามีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เรื่องของศาลก็กลายเป็นภารกิจหลัก และเป็นภารกิจเฉพาะแต่ละเรื่อง ถ้าเราฝึกคนเหล่านี้และทำหน้าที่ได้ดี จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมทุกอย่างจะเป็นระบบมากขึ้น พอศาลออกหมายจับไปแล้ว หน่วยงานนี้จะไปบังคับตามหมาย คอยติดตามได้ว่าเรื่องไหน ส่วนที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รัฐตามจับกุมได้แล้วก็จะไม่มีปัญหา ภารกิจหลักยังเป็นหน้าที่ของเจ้า

หน้าบ้านเมืองที่เกี่ยวข้องในการจับกุม แต่ คอร์ท มาร์แชล จะดูแลเฉพาะที่เป็นส่วนน้อยเช่นจำเลยที่หลบหนีและไม่มีใครดูแล

“หมายบางส่วนมีจำนวนมากพอสมควรที่คนหลบหนีแล้วไม่มีการจับกุม ถ้ามีหน่วยงานเหล่านี้จะมีวิธีการติดตามหรือหุดง่ายๆ ว่ามีเจ้าภาพโดยตรง” นายสรารุขเผยถึงภารกิจ

นายสรารุขบอกว่า ในฐานะที่อยู่คณะอนุกรรมการปฏิรูปฯ มีการเสนอหลายประเด็นในที่ประชุม ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนรับฟังความคิดเห็น หากคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ คณะกรรมการปฏิรูปจะบรรจุอยู่ในแผนปฏิรูปประเทศด้วย จะเป็นเรื่องที่ดีเพราะอยากให้เกิดมานาน คล้ายกับเรื่องการแยกศาลออกจากกระทรวงยุติธรรมที่ก่อนหน้านี้มีแนวคิดมานานแล้ว แต่มาสำเร็จตามรัฐธรรมนูญปี 2540 และแยกศาลออกจากกระทรวงยุติธรรมสำเร็จจริงๆ ในวันที่ 20 สิงหาคม 2543 เรื่อง คอร์ท มาร์แชล ในเชิงหลักการผมมองว่าเป็นแนวคิดที่ดี ที่ในปัจจุบันเราขาดการดูแลในประเด็นเหล่านี้ ถ้ามีการจัดตั้งมีผู้รับผิดชอบที่ดีจะเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

“เชื่อว่าในเบื้องต้นถ้าหากมีการจัดตั้ง คอร์ท มาร์แชล ได้จริงในตอนแรก เราคงไม่สามารถทำได้

เยอะ เพราะเราเข้าใจภาระของรัฐบาล แต่ถ้าสามารถเริ่มจากหน่วยงานในส่วนกลางได้ก่อน ก็เป็นจุดเริ่มต้น เราเพียงต้องการดำเนินการสร้างคน ฝึกระบบทั้งหมดให้เรียบร้อย ที่ผ่านมาเวลาดัดลีนคดีสำคัญเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องจัดหาตำรวจมาดูแลเรื่องความปลอดภัย บางช่วงก็ส่งรถกันกระสุนมาให้ชั่วคราว จะเป็นเพียงแค่ครั้งคราว พอมาดูแลเสร็จงาน ก็กลับกันหมด ไม่รู้ว่าผู้พิพากษาจะปลอดภัยหรือไม่ เพราะคนที่ไม่พอใจเขาไม่ได้จ้องจะลงมือเฉพาะช่วงดัดลีน ในการปฏิบัติกว่าเราจะประสานติดต่อได้ค่อนข้างยาก แต่ถ้าเรามีหน่วยงานของเราเอง เรารู้ปัญหาที่สามารถดำเนินการได้ทันที

“เรื่องนี้ยังถือเป็นเรื่องในอนาคต อย่างเรื่องแยกศาลกับกระทรวงยุติธรรมมีแนวคิดมานาน แต่กว่าจะสำเร็จก็ใช้ระยะเวลาหลายปี เราอยู่ที่ว่าเมื่อใครคนในประเทศจะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญที่จะให้เกิด แต่ผมคิดว่าอีกไม่นานคงจะได้ข้อสรุปในเรื่องนี้ในชั้นการประชุมของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ” เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมกล่าวทิ้งท้าย

สุวัฒน์ ปัญจวงศ์

	MIC INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source :	๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑	
Date : 19 S.A. 2560	Page : 5	No :

ได้ผล..ประเมินเสียงหนักัด แทน'หลักทรัพย์'ประกันตัว

จากคำกล่าวที่ว่า "คุกเหมือนเป็นที่ขังคนจน" ส่วนคนรวยมีโอกาสมากกว่าที่จะไม่ต้องเข้าเรือนจำ นำมาสู่แนวคิดในหลายเรื่องที่จะแก้ไขปัญหาในกระบวนการยุติธรรมในทุกมิติ รวมถึงเรื่องปรับปรุงการปล่อยชั่วคราวให้มีประสิทธิภาพ เสมอภาคเท่าเทียมกันในทุกระดับ

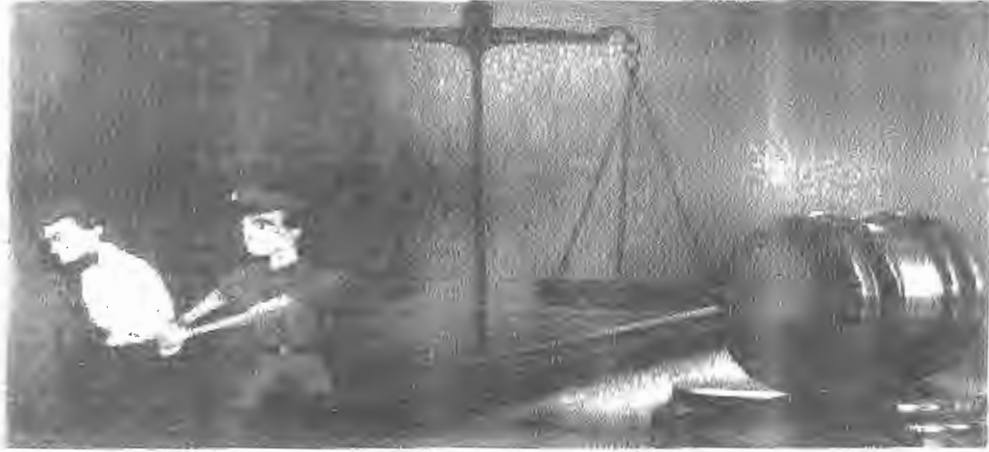
กระทั่งวันนี้ ศาลได้ศึกษาวิจัยถึงการใช้อย่างประเมินความเสี่ยงเพื่อปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยไม่ใช้หลักประกัน

มูลนิธิ กลั่นนุรักษ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักประธานศาลฎีกา และผู้พิพากษากำกับดูแลสถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรพิพัฒน์ศักดิ์ ซึ่งรับผิดชอบการวิจัยแบบประเมินความเสี่ยงเพื่อปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ไม่ใช้หลักประกัน เปิดเผยว่า การประเมินความเสี่ยงเพื่อปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ไม่ใช้หลักประกันเริ่มทดลองใช้กับศาล 5 แห่งก่อน คือ ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช, ศาลจังหวัดจันทบุรี, ศาลอาญากรุงเทพใต้, ศาลจังหวัดกาฬสินธุ์ และศาลจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกระจายครบทั้งภาคเหนือ อีสาน กลาง ใต้ ตะวันออก ขณะเดียวกันก็กระจายทั้งตามเมืองใหญ่-เมืองเล็กเพื่อจะดูว่าแบบประเมินความเสี่ยงใช้ได้เหมือนกันหมดหรือไม่

"การประเมินความเสี่ยงจะใช้กับคดีที่โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี แต่ในระยะต่อไปจะขยายเป็นโทษจำคุก

ไม่เกิน 10 ปี และสุดท้ายขยายเป็นทุกอัตราโทษ และการใช้แบบประเมินความเสี่ยงนั้นใช้เฉพาะศาลชั้นต้น และในคดีที่ยังไม่ได้ตัดสินเท่านั้นโดยจะเริ่มตั้งแต่ชั้นฝากขัง ส่วนคดีที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์และฎีกา ไม่นำมาใช้เพราะศาลชั้นต้นตัดสินว่ามีความผิดแล้ว ก็มีแนวโน้มมากกว่าคดีในชั้นต่อไปก็อาจจะมีความผิดด้วย จึงมีความเสี่ยงที่จะหนีได้ และคดีในศาลแขวงก็ไม่นำมาใช้เพราะเป็นคดีเล็กน้อย ซึ่งกฎหมายให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีหลักประกันได้อยู่แล้ว รวมถึงคดีเด็กในศาลเยาวชนและครอบครัว ก็ไม่นำมาใช้ เพราะปกติศาลเด็กสามารถที่จะพิจารณาประกันตัวได้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว"

เขา อธิบายต่อไปว่า ขณะที่การนำร่องครั้งแรกกับศาล 5 แห่งก็ได้ผลพอสมควร คือ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์-31 สิงหาคม 2560 ปล่อยผู้ต้องหาและจำเลยไปแล้ว 700 คน โดยคดีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปีที่พบบ่อยในระบบประเมินขณะนี้ คือ เสพยาบ้าแล้วขับรถ, ลักทรัพย์ทั่วไป และผลจากการเริ่มทดลองใน 5 ศาล ปัจจุบันขยายพื้นที่ศาลนำร่องอีก 8 แห่ง รวมแล้วขณะนี้ที่ทดลองใช้ ถึง 13 ศาล คือ ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช, ศาลจังหวัดจันทบุรี, ศาลอาญากรุงเทพใต้, ศาลจังหวัดกาฬสินธุ์, ศาลจังหวัดเชียงใหม่, ศาลจังหวัดเชียงราย, ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน, ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, ศาลจังหวัดขอนแก่น, ศาลจังหวัดชัยภูมิ, ศาลอาญารธนบุรี,

ศาลจังหวัดสงขลา และศาลจังหวัดสุรินทร์

“สำหรับปี 2561 จะเริ่มนำร่องศาลจังหวัดในภาค 4 ทั้งหมด ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่อีสานตอนบน เพราะผู้บริหารศาลยุติธรรมเชื่อมั่นกับระบบนี้ว่าเราจะดำเนินการต่อไป เพราะในส่วนที่เราทำวิจัยก็แสดงผลให้เห็นว่าใช้ได้จริง”

ส่วนที่ผ่านมาพบปัญหา-อุปสรรคแค่ไหน ??

“มุขเมธิน” บอกว่า ผู้ต้องหาและจำเลยที่ปล่อยชั่วคราวจำนวน 700 คน ถือว่ายังมีน้อย เพราะจำนวนเจ้าหน้าที่ศาลที่เป็นนิติกรซึ่งทำหน้าที่สอบถามข้อมูลจากผู้ต้องหาหรือจำเลยเพื่อทำแบบประเมินความเสี่ยงของแต่ละศาลมีไม่เกิน 2 คน ขณะที่เจ้าหน้าที่จะต้องสอบถามข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงจากผู้ต้องหาหรือจำเลยแต่ละคนเพื่อนำมาดูตามหลักปัจจัยเสี่ยง ซึ่งมีถึง 14 ปัจจัยเสี่ยง จึงต้องใช้เวลา โดยปกติเจ้าหน้าที่จะใช้เวลาในการซักถามประวัติ-บุคลิกภาพราว 30 นาที แล้วจะตรวจสอบข้อมูลที่ได้ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์, ดูข้อมูลทะเบียนราษฎรที่ลิงค์กับหน่วยงานปกครอง, ประวัติคดีที่ผ่านกระบวนการต่างๆ ทางศาลมา ก่อนจะใช้โทรศัพท์โทรหาบุคคลที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยอ้างอิงไว้ ซึ่งปกติจะต้องให้อ้างอิงถึง 3 คนเพื่อสอบถามข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อมูลเหล่านี้ก็จะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงต่อผู้ต้องหาหรือจำเลย 1 คน ซึ่งเป็นเวลานานมาก ดังนั้นเจ้าหน้าที่ศาลย่อมประเมินได้ไม่มากนักต่อชั่วโมงทำงานในแต่ละวัน เรื่องการขาดแคลนบุคลากรศาลจึงเป็นข้อจำกัดหนึ่งที่เป็นปัญหาด้วย

“ดังนั้น ที่ผ่านมาในช่วงเวลาทดลองของศาลนำร่อง เราจึงให้ใช้วิธีการสมัครใจของผู้ต้องหาหรือ

จำเลยโดยศาลจะแจ้งระบบใหม่ให้เขาทราบก่อน ขณะนี้ก็มีผู้สนใจเข้าระบบประเมินความเสี่ยงมีครั้งต่อครั้งเพราะอีกครึ่งหนึ่งเขาจะรู้สึกว่าจะใช้เงินเป็นหลักประกัน กระบวนการรวดเร็วกว่าและก็หลีกเลี่ยงการตรวจสอบประวัติไปได้”

“มุขเมธิน” อธิบายต่อไปว่า ส่วนปัญหาที่พบหลังจากการปล่อยผู้ต้องหาและจำเลยจำนวน 700 คนนั้น ปรากฏว่าประมาณ 5% หรือราว 35-40 คน ไม่มาศาลตามนัด ซึ่งก็เป็นกลุ่มข้อหาเสียหายบ้างแล้ว ขับรด, ลักทรัพย์ทั่วไป ขณะที่ระบบเดิมที่ใช้เงินเป็นหลักประกันขอประกันตัวในคดีทุกประเภท จำนวนผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มาศาล 2-3% ซึ่งแม้จะดูว่าตัวเลขระบบใหม่ดูดีไปกว่าที่มีคนไม่มาศาลตามนัดมากกว่า แต่ต้องคิดอีกแง่ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยตัวในระบบใหม่ใน 700 คน ยังมีอีก 660 คนที่มาศาลตามนัด และที่ชัดเจนคือ 660 คนนี้คิดแล้วว่ามีฐานะยากจนจริงๆ ซึ่งถ้าเป็นระบบเดิม 660 คนนี้จะได้รับความสูญเสียกับการต้องถูกขังทั้งที่เขาไม่คิดหนี แต่แค่เพราะไม่มีหลักทรัพย์ประกันตัว ดังนั้นระบบใหม่เราสามารถคุ้มครองสิทธิความเสมอภาคคนฐานะยากจนได้ตามวัตถุประสงค์

“สำหรับกรณีที่ปล่อยตัวแล้วไม่มาศาลตามนัดก็ต้องออกหมายจับกรณีหลบหนี แต่บางคนไม่ได้คิดหนี แต่ที่ไม่มาศาลตามนัดเพราะไม่มีเงินเดินทางมา อย่าง จ.เชียงใหม่ ก็มีกลุ่มชนเผ่าที่ถูกจับจากบนดอยเชียงดาว บางคนมีฐานะยากจนจริงๆ เขาบอกว่าไม่สามารถมาศาลได้ตามนัดเพราะบ้านไกลไม่มีเงินเดินทาง ดังนั้น ในส่วนนี้ก็กำลังคิดจะแก้ปัญหาด้วย

๕๕

**ที่ชัดเจนคือ 660 คนนี้
คิดแล้วว่ามีฐานะ
ยากจนจริงๆ ซึ่งถ้าเป็น
ระบบเดิม 660 คนนี้
จะได้รับความสูญเสีย
กับการต้องถูกขัง
ทั้งที่เขาไม่คิดหนี
แต่แค่เพราะไม่มี
หลักทรัพย์ประกันตัว**

๑๑

การห้ามขังข้อดกลางเอ็มไอยู เป็นการร่วมมือกับหน่วยงานปกครองที่มีหน่วยงานในท้องถิ่นที่ใกล้แหล่งที่พำนักอาศัยของผู้ต้องขังหรือจำเลย รับเป็นที่รายงานตัวโดยสำนักงานศาลยุติธรรมได้คุยเบื้องต้นกับกรมการปกครองไว้บ้างแล้ว และกรมการปกครองก็เห็นด้วย ดังนั้นความเป็นได้ส่วนนี้ก็จะเห็นผลช่วงหลังปีใหม่ 2561 ในศาลจังหวัดที่อยู่ในระบบทดลองนำร่อง”

ขณะที่แผนการพัฒนาปรับปรุงระบบประเมินความเสี่ยงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในการดูแลเรื่องการติดตามตัวผู้ที่ได้ประกันไปนั้น “มุจเมธิน” บอกว่าจะพัฒนาเรื่องการติดตามตัวและการป้องกันการหลบหนี คือ การประเมินความเสี่ยงจะกำหนดไว้ 5 ระดับ คือ 1.เสี่ยงมากที่สุดที่จะหนี ก็จะไม่ปล่อยตัวชั่วคราว, 2.เสี่ยงมาก ให้มาตรการเข้มงวดในการพิจารณาว่าจะปล่อยตัวชั่วคราวหรือไม่, 3.เสี่ยงปานกลาง ใช้วิธีให้มารายงานตัวต่อศาลเป็นระยะๆ 4.เสี่ยงน้อย ให้วิธีรายงานตัวแล้วปล่อยตัวชั่วคราวไป 5.เสี่ยงน้อยสุด

ปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีมาตรการปกติกับ
“ปัญหาจะอยู่ในกลุ่มที่ “เสี่ยงมาก” เครื่องมือที่จะติดตามตัวได้ก็คือ “กำไลอิเล็กทรอนิกส์” หรือ Electronic Monitoring – EM ซึ่งต่างประเทศก็ใช้ ส่วนของไทยกำไลอิเล็กทรอนิกส์ผ่านการจัดซื้อแล้วแต่ยังไม่นำมาใช้ ตามกำหนดจะได้มาชุดแรก 5,000 เครื่อง ในเดือนมกราคม 2561 ที่จะใช้สำหรับ 13 ศาลนำร่อง ซึ่งกำไลเอ็มจะเข้ามาแก้ปัญหาการหลบหนีได้ แต่เพราะงบประมาณที่ใช้มากถึงหลัก 100 ล้านบาท ดังนั้น นอกจากกำไลเอ็มแล้วเรากำลังพัฒนาแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนเป็นเครื่องมือติดตามตัวด้วย เพราะงบประมาณจะถูกกว่ากันมาก ซึ่งคล้ายกับแอปพลิเคชัน “Find my iPhone” บนไอโฟนด้วย แต่มีระบบที่ยืนยันตัวบุคคลชัดเจนแน่นอนยิ่งขึ้น เช่น ใช้นิ้วมือ โดยเราจะใช้สำหรับผู้ที่ถูกประเมินความเสี่ยงระดับปานกลาง จนถึงกลุ่มความเสี่ยงมาก ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการประสานกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชัน คาดว่าใน 6 เดือน-1 ปี จะทราบผลว่าทำได้อย่างไรบ้าง”

ขณะที่เพื่อความรอบคอบอีกระดับ ได้มีการออกกฎหมาย พ.ร.บ.มาตรการกำกับและติดตามจับกุมผู้หลบหนีการปล่อยชั่วคราวโดยศาล พ.ศ.2560 มาบังคับใช้แล้ว ในการให้สินบนสำหรับผู้ที่ช่วยนำจับผู้หลบหนี รวมถึงเจ้าพนักงานก็ได้ด้วย และในอนาคตเราก็หวังที่จะสร้างเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ติดตามผู้หลบหนี โดยเฉพาะ เหมือน Court Marshal ในสหรัฐ และยังต้องปรับปรุงพัฒนาทุกระบบให้สอดคล้องครบวงจร คือ เมื่อมีแบบประเมินความเสี่ยงแล้ว ก็ต้องมีเครื่องมือติดตามผู้หลบหนี อย่างกำไลเอ็ม, แอปพลิเคชันสมาร์ตโฟน, กฎหมายกำหนดให้สินบนนำจับผู้หลบหนี และสุดท้ายตำรวจศาล หรือ Court Marshal เจ้าพนักงานติดตามจับกุมโดยเฉพาะ และอนาคตยังหวังที่จะพัฒนาระบบนี้ให้ใช้ได้กับทุกคดีในทุกศาล ด้วยคาดหวังว่าภายใน 3-5 ปี “ระบบประเมินความเสี่ยง” จะสำเร็จในการปล่อยตัวตามเป้าหมายและมีระบบติดตามตัวมาศาลได้ สุดท้ายเราจะขังคนที่ควรขัง และปล่อยคนที่ควรปล่อยโดยไม่เกี่ยวกับการใช้เงินเป็นหลักประกันอีกต่อไป ดังนั้นการใช้แบบประเมินความเสี่ยง จะสร้างความสะดวกให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ยากจนและไม่เสี่ยงจะหนีได้รับโอกาสปล่อยตัว

“ถ้าในอนาคตระบบนี้สมบูรณ์แล้ว เราอยากจะให้ทุกคนผ่านการประเมินความเสี่ยง เพราะเราอยากให้ทุกคนอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน คือ ไม่ว่าคุณจะมีเงินแค่ไหนก็ตามถ้าคุณเสี่ยงที่จะหนีคุณก็ต้องถูกขัง ขณะเดียวกันคนที่ไม่มีเงินเลยถ้าไม่มีความเสี่ยงก็ต้องได้รับการปล่อยชั่วคราว หลักการควรเป็นอย่างนั้น คือเงินไม่เกี่ยว สุดท้ายเราจะขังคนที่ควรขัง และปล่อยคนที่ควรปล่อย โดยไม่เกี่ยวกับการใช้เงินเป็นหลักประกัน”

● เกศินี แดงเขียว ●

	MATCHON INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source :	ไทยโพสต์	
Date : 19 S.A. 2560	Page : 3	No :

รอศาลตอบปมสรรหากกต.

อุทธรณ์ใน "พรเพชร" ซี รอศาลฎีกาตอบกลับปมสรรหา กกต. ยืนยันใหม่ล่าสุด ขณะที่เรื่องไกรยีนให้ตรวจสอบปมที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาคัดเลือกกว่าที่ กกต.

เมื่อวันพุธ นายพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) กล่าวว่า ตนเองได้ทำหนังสือสอบถามการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) 2 คน ไปยังศาลฎีกาแล้ว ตั้งแต่เมื่อวันที่ 15 ธ.ค.ที่ผ่านมา ซึ่งขณะนี้รอการตอบกลับจากศาลอยู่ ซึ่งปกติการดำเนินการของศาลหากเป็นการประชุมปรึกษาคดีต้องประชุมโดยเปิดเผย ซึ่งเป็นวิธีการที่กฎหมายกำหนด แต่เป็นการเปิดเผยองค์คณะเป็นความลับกับคนอื่น ไม่อย่างนั้นความลับรั่วไหล ส่วนการ

คัดเลือกหรือสรรหาองค์อธิสระ หรือศาลรัฐธรรมนูญ เพิ่งมีเมื่อปี 2540

"ก่อนหน้านี้ศาลฎีกาจะไม่มีหน้าที่สรรหาองค์กรอิสรระต่างๆ และทุกครั้งที่ผ่านมาในสมัยที่เป็นผู้พิพากษาศาลฎีกาก็เป็นการประชุมลับ คือไม่ต้องไปบอกใครว่าลงคะแนนให้ใคร และศาลฎีกาก็ใช้วิธีการนี้ตลอดมาก็ไม่เคยมีปัญหาอะไร และนำมาใช้ครั้งนี้ในการสรรหากกต. 2 คนด้วย ตามที่มีการเผยแพร่ตามสื่อต่างๆ และหากจะดูจริงๆ แล้วในการสรรหาหรือ

คัดเลือกสมัยก่อน กฎหมายไม่ได้เขียนว่าให้ลงลับหรือเปิดเผย แต่ครั้งนี้กฎหมายเพิ่งเขียนเป็นครั้งแรกว่าให้ประชุมโดยเปิดเผย ซึ่งไม่ทราบว่าทางศาลจะตีความและเข้าใจอย่างไร ในคำว่าเปิดเผย" นายพรเพชรระบุ

ผู้สื่อข่าวถามว่า หากขัดกับหลักกฎหมายจะแก้ด้วยวิธีการใด นายพรเพชรกล่าวว่า เรื่องนี้ตนเองไม่ทราบ ต้องรอให้ศาลตอบกลับมาก่อน เป็นเรื่องของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งคณะกรรมการสรรหาก็ต้องกลับไปที่ประธานศาลฎีกา เพราะเป็นประธานกรรมการสรรหา ขณะเดียวกันก็เป็นประธานที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา อย่างไรก็ตาม เรื่อง

นี้ไม่มีอะไรที่จะต้องไปถามคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) ว่ามีเจตนากรณีอย่างไรเกี่ยวกับคำว่าเปิดเผย หรือไม่เปิดเผย เพราะตนเองไม่ได้สงสัยอะไร ยังรอฟังคำชี้แจงจากศาลอยู่

เมื่อถามว่า จะทำให้กระบวนการเลือกตั้ง กกต.ชุดใหม่สะดุดหรือไม่ นายพรเพชรกล่าวว่าการเลือก กกต.ก็เป็นไปตามกระบวนการ หากสมมุติว่ามีกรณีที่ต้องสรรหาใหม่ก็ต้องสรรหาไปตามกระบวนการ จะเรียกว่าสะดุดก็ไม่มีผลกระทบอะไร ส่วนเรื่องระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ต้องทำให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน

อย่าว่าแต่ในส่วนของที่

ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาเลย ในส่วนของกรรมการสรรหาส่งรายชื่อไปแล้ว ถ้า สนช.ไม่รับรองบุคคลใดก็ต้องเลือกใหม่ ซึ่งกรอบเวลาที่จะนับใหม่ 90 วัน ในส่วนของคนที่ต้องสรรหาใหม่ และในส่วนของศาลฎีกา หากต้องการเลือกใหม่อาจจะไม่ต้องใช้เวลาถึง 90 วัน เพราะมีกระบวนการบางส่วนที่ทำไปแล้ว และหากมี กกต.ใหม่ล่าช้าก็ไม่กระทบ เพราะ กกต.ชุดเก่าต้องทำหน้าที่ไปจนกว่าจะมีชุดใหม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ มาทำหน้าที่” นายพรเพชรระบุ

วันเดียวกัน นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ที่มท.ทนายพรรคเพื่อไทย เข้ายื่นคำร้องต่อนายศุภ

ชัย สมเจริญ ประธานกรรมการเลือกตั้ง กกต.ผ่านนายพลวัฒน์ พิรติชัยอนุกุล ผู้อำนวยการสำนักกิจการคณะกรรมการเลือกตั้ง โดยประเด็นที่ขอให้มีการตรวจสอบ 1.กระบวนการคัดเลือกผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็น กกต.ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เป็นไปโดยเปิดเผยตามมาตรา 12 ของ พร.ปกต.หรือไม่ 2.การออกระเบียบศาลฎีกาว่าด้วยการคัดเลือกผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการการเลือกตั้ง 2560 ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ 3.องค์ประชุมของผู้พิพากษาในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาในการคัดเลือกผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็น กกต. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่